

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Neročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 198.

V Ljubljani, v sredo 29. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Boj alkoholizmu!

Žganja napovedal je ves izobraženi svet v naj-novejšem času iz novega hud boj. Orožje, katerega se pri tem poslužuje, je grozno — statistika se imenuje. Izvilo ga je alkoholizmu samemu iz rok in to na trojnem polji, povsod ondi namreč, kjer je vpliv alkoholizma očividni. Zdravniška, ubožna in pa hudodelska statistika so grozno orožje v rokah vseh tistih, ki so že stopili ali pa hočejo stopiti v vrsto borilcev proti pijančevanju. Koliko ljudi si je napravilo v pijanosti svoje zdravje in življenje, koliko tisoč in tisoč jih je pripravil nesrečni „frakelj“, kakor je sam na sebi majhen, ob velike grunte in koliko tisoč zdihuje jih po ječah zaradi pijanosti, v kateri so človeško pamet zgrešili in živalsko stran človeške narave pokazali.

Na Francoskem se je pijančevanje v petletni dobi 1874—1878 prav posebno pomnožilo. Prav v isti meri namnožila so se tudi hudodelstva v pijanosti storjena. Celih 10.000 jih je prišlo več pod ključ, kakor pa v kateri-koli drugi dobi. Na 100 pobojev prišlo jih je 10, ki so imeli v pijanosti svoj izvor. Blaznih vsled pijanosti bilo je v prejšnjih letih, zlasti v sènjskem okrožji (Seine-departement), na vsakih sto 13. Leta 1883 imeli so jih že po 17, kar je v čisto pravi zvezi z alkoholovo množino, katere so v poslednji dobi več povžili. Pred 50 leti iznašala je množina povžitega alkohola na Francoskem 1-12 litra na prebivalca, sedaj iznaša pa že štiri litre na moža. Samomorov vsled pijančevanja bilo je leta 1885 na Francoskem 11%, na Angleškem 30%. Na beraško palico spravilo je pijančevanje na Angleškem 75%, na Nemškem pa celó 90%, t. j. med 100 reveži jih je na Nemškem 90, ki jih je „frakelj“ na boben spravil.

Pijanec je torej največji sovražnik svoje družine tako v gmotnem, kakor tudi v duševnem oziru. V gmotnem ji vzame telesno dobro in duševnem pa zamori duševni razvoj. Na Švedskem so od l. 1862 do 1864 preiskavali slaboumne otroke (idijote) in so tudi nekoliko po njih stariših poizvedovali. Pri tej priliki so našli, da je bilo med 115 idijoti 60 do 68%, katerih stariši so bili pijanci. V Parizu

je bilo med 83 osebami, katere je metalo, 60 takih, ki so imeli pijance za stariše. Ali si moreš še kaj bolj groznega misliti, kakor nedolžnemu otroku vsled lastne nespameti tudi pamet zapraviti in ga bolezní v naročje vreči?

Na Nemškem je po najnovejših izkazih med vsakimi sto hudodelstvi 42 takih, ki se na „frakelj“ opirajo. Kako je pa pri nas v tem oziru? Le poslušaj obravnave na Žabjeku, pa boš slišal skoraj povsod, kjer je pretep in poboj na dnevnem redu razprave, stereotipni izgovor zatoženčev: „Pili smo, potem smo se stepili!“ Ali pa: „Pijan sem bil!“ Šnops nam odpravite, potem pa tri četrtine „Žabjeka“ lahko takoj zaprete! Štajerski Nemci nas pa v tem oziru še prekosé. Leta 1881 je bilo v Judenburgu 748 fantov na vojaškem naboru in med vsemi ni bilo več potrjenih kakor le 75 in še tisti niso bili kdo vé kaki junaki. Vojaška komisija se je čudila, kako da je to nekđaj jako krepko prebivalstvo tako propalo v telesnem oziru, statistika pa je rekla: To je šnops storil! V tem okraju že šolska mladina, ki še bôsa okoli hodi, šnops pije in tabak puši!

Gledé vsega tega pač ni čuda, če se je po celem svetu napovedal alkoholizmu boj. Začeli so ga na Švedskem, kjer se je žganje že tako razširilo, da so ga pri vsaki hiši doma kuhali in napravljali. Pijanost in propalost naroda dospeli ste že do vrhunca in gosposka je spoznala, da je tu skrajni čas nekaj ukreniti. Najprvo je odpravila domačo kuho žganja, dalje je pa žganje podražila, kakor so na pr. pri nas sol, smodnik in tabak. Ob enem je pa tudi prodajo žganja ali število beznic znižala. Poprej je prišlo na vsakega prebivalca po 40 litrov na leto, sedaj ga pride le še 12.

Nekaj sličnega storila je holandska vlada in je s tem dosegla, da se je moralo več nego četrti del obstoječih krčem zapreti. Leta 1875 ustanovila se je na Holandskem tudi družba treznosti, katero je vodila glavna načelna misel, da se mora narodu za strupene lahovine kaka druga primerna pijača dati, da se bo laglje žganja odvadil. V to so ustanovili „bralne sobe“, kjer delavec za male krajearje dobí mleka, kave, čaja, kakao in sifon z malinovcem

ali citronovcem, kar je za žejo posebno dobro. Poleg tega pa še lahko razne časnike bere. Te ideje poprijeli so se takoj z obema rokama tudi Angleži in se prav hvalijo ž njo. Pravijo, da vsako tako podjetje, ki mu na Holandskem pravijo „bralna soba“, na Angleškem pa „ljudska kavarna“, nese čistega dobička 7 do 8%. Delavci so se jih privadili in so popustili žganjarije.

Z ustanovo takih „kavarn“ in takih „bralnih sob“ ali „čitalnic“ zadeli so ob pravo struno, kajti tu ima delavec jako poceni kratek čas, ne da bi se moral nezmernosti udajati, ne da bi moral poleg denarja tudi še zdravje zapravljati in ne da bi se moral vsaki kratkočasnosti zaradi zmernosti odpovedati. Tu se tudi ni treba bati, da bi bil človek na oči zmeren, za hrbtom bi se pa s frakelnom bratil, kakor se je to v Ameriki godilo, kjer so zmernost do skrajnosti tirali. Tako tihotapstvo ne vpliva ugodno, pač pa jako slabo na javno npravstvo. Na Švedskem so se tudi že taka društva osnovala in imajo dandanes že nad dvajset tisoč udov. Na Danskem jih je na polovico manj, kar pa ni čuda, kajti društvo je ondi še v povojih. Najbolj razširjena so društva zmernosti, ki „ljudske kavarne“ obiskujejo, po Angleškem in po Ameriki, kjer se posebno bogatinci in odličnjaki ne sramujejo revežem s tem dober vzgled dajati, da sami k takim društvom pristopajo in se po dotičnih pravilih ravnaajo.

Razven navedenih držav ne vemo, katere bi v Evropi mogli še pohvaliti, da se pečajo z zatiranjem pijančevanja, zlasti šnopsarije. V Aziji se je šnops Japoncem posebno hudo zameril in je ondašnja državna vlada poslala nalašč jednega komisarja v Evropo, da študira „kuhanje piva“. Mož je bil na Bavarskem, kjer se, kakor znano, na to reč najbolje umejo. Kedar se je na Bavarskem dobro poučil, šel je na Angleško, kjer je primerjal bavarsko kuho z angleško. Ondi je napravil vladi obširno poročilo o svojem opazovanju. Japonska vlada bo skušala s pivom, ki ga bodo domá kuhali, izpodrinuti šnops. Vsekako hvalevreden korak.

Francozje so se bili leta 1871. tudi enkrat prav hudo zaleteli in so mislili kar čez noč pijan-

LISTEK.

Lo Christ.

(Bretonska povest, preložil J. Z.)

Znana ljubimka kralja Ljudevita XV., duhapolna grofica du Barry, zbrala je nekega večera v svojem gradu, nahajajočem se sredi mej Versaille-om in Saint-Cloudom, izbrano družbo pri kraljevi mizi, koji so tudi pripadali minister d'Argeuson, slikar Fragonord in Montesquie, ki je baš bil izdal zadnjo izdajo svojih: „Lettres persones“.

Mej gosti nahajal se je tudi maršal princ de Soubise, ki je prišel le radi odločnega vabila grofičinega, kajti koncem one neblage vlade bili so baš najodličnejši iz družine kraljeve, ki so se najbolj oddaljevali od dvora.

Kralj je bil mej pojedino zamišljen in molčeč; pričel je sam razgovor o žalostnih stvareh. Bal se je smrti in trudil se na vso moč, da bi zvedel, če je možno prihod njen vsaj za nekaj časa zadržati.

Koji prisotni gostje verovali so v slepilno

sekte tako nazvanih „Konvulzijonarjev“, ki je cvetla za vladanja Ljudevitovega. Zvezda njena pa je brzo obledela pred novo vzhajajočo zarijo Mesmerja.

Konvulzijonarji so trdili, da javi smrt vselej poprej svoj prihod — ako jo prašamo. Skeptiki pa — in teh je bilo nerazmerno več — zanikavali so prosto, da je to možno.

Kralj motril je nekaj trenutkov nepremično princa de Soubise, ki je pazno poslušal razgovor.

„Mili maršal“ — izpregovoril je kralj najedenkrat — „Vi nam morate kaj o tem, kako se smrt javi, pripovedati. Gospa grofica, bodite toli ljubezuiva in nalijte nam svojeróčno kozarec tokajca, teknil nam bode podvojno. Nalijte mrtvecem, oni imajo tu pri naši mizi tudi svoje mesto.“

Vsi gosti so se dvignili in vsak iz njih podal je svoj kozarec grofici, ki jim je nalivala iz steklenice.

„Sire“ — začel je princ — „ako dovoli Vaše veličanstvo, pripovedal bom povest o Lo Christu, ki je v Bretonski doma.“

„Lo Christ!“ prekinil ga je kralj. „Ali ni to imé, ki se v Bretagni prideva staremu rodu Ker-Lon?“

„Da, Sire.“ Vse bretonske povesti soglašajo se v tem, da se mrtveci vračajo, da bi svojim sorodnikom javili bližajočo se smrt. Stvar ta dokazana je pred vsem v rodovini Lo Christov, katere članovom je vedno, vsaj mesec pred smrtjo, znan bližajoč se jim konec.

Kralj odmaknil je srebrni svoj krožnik in poslušaje pozorno oprl se z lehtjo ob mizo.

Princ nadaljeval je svoje pripovedovanje:

„Nekega dne vračal se je admiral Jehan de Lo Christ z lova in odpustil po svoji navadi spremstvo.“

Admiral bil je sicer dober šestdesetnik, vendar doslej še v polni moči. Korakal je ponosno in lahko po cesti vodeči iz gozda v park in si žvižgal veselo lovsko pesem iz dóbe Gastona de Foix. Ljubljeni njegov lovski pes sledil mu je mirno z ničemer ne kažoč, da bi se nahajalo živo bitje blizu.

Pot vodila je preko male paseke, in baron Jehan občudoval je jasni mesečni srp, ki se je ostro črtal od temnega z zvezdami obsejanega oboka.

Najedenkrat zapazil je nekoliko korakov pred saboj moža, ki si je dal pri brlečem svitu svetilnice opraviti s čudnim delom.

čevanje odpraviti. Zaukazali so namreč, naj za vso pijančevost nerodnost dotični krčmar odgovornost prevzame, pri katerem se je človek napil ter denar in pamet pustil. Toda kmalu so izprevideli, da je ta postava bosa in nihče se ni zmenil več za njo. Število beznic se od leta do leta množi, zlasti v Parizu jih je čedalje več. Leta 1880. imeli so jih 11.500 in šest let kasneje pa že 13.500. Po 17 šnopsarij nahajaš ondi na vsakih 65 hiš, po nekaterih ulicah še celo po 45 na 169 hiš. Pa tudi vina se na Francoskem v poslednjih letih izdatno več popije, kakor se ga je prejšnje čase. V teku štirinajstih let se ga je trikrat toliko vneljalo, kakor poprej. Kaj je pa naravna posledica temu? Dušni in telesni propad človeštva, zlasti delavskega stanu. Zakaj? Zato, ker delavec ne zasluži toliko, da bi mogel krepko pijančevati poleg vestnega oskrbovanja svoje družine! Ali eno, ali pa drugo, oboje ob enem pa nikakor ni mogoče, in kjer hoče delavec to vendar izvesti, ondi je duševni in gmotni polom neizogiben!

V Avstriji, kakor tudi v naši ožji domovini slovenski pričelo se je v najnovejšem časi krepkejšo gibanje, ki kaže, da bo boj proti alkoholizmu čedalje vstrajnejši in odločnejši.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Notranje dežele.

Kdor le količkaj opazuje postopanje nasprotnikov *verske šole*, odkar je to vprašanje na dnevnem redu, prepričati se je moral o potrebi te naprave, ako je še tako mlačen katolik. Znani so dogodki pri graškem učiteljskem shodu, isto tako v Turnau-u na Češkem. Pokazali so se „liberalni“ učitelji pri teh priložnostih v pravi luči, kakor tudi neprostovoljno umirovljeni ravnatelj dunajskega pedagogija Dittes, ki je imenoval duhovnike: „trdovratne bojne peteline“, „rušitelje miru“, „sleparje“, „trdo kuhane, brezsrčne ciganske barantače“ itd. itd. In ti ljudje naj bodo odgojitelji naše mladine? Kako potrebna je postava o verski šoli, razvidi se tudi iz najnovejšega ministerskega ukaza, ki odreduje: V šolah, v kojih so otroci raznih ver, opravljati se smejo glasno le take molitve, ki ne žalijo verskega čuta pri nobenem otroku. Ako je v šoli 70 katoliških otrok, klicati ne smejo zaradi enega protestantskega ali židovskega šolarčka na pomoč sv. Duha, izpregovoriti ne smejo imena Matere božje itd. Kmalu bo prišel kak superintendent v šolo, kjer sedi eden protestantski otrok, ter zahteval: Odstranite iz šolske sobe vse podobe svetnikov, angeljev itd., ker „pohujšujejo“ luteranskega otroka. Pri tacih razmerah je menda vendar zadostno jasno, da morajo katoliški narodi z vso odločnostjo zahtevati svojo — katoliško šolo.

Leta 1887 so iznašali dohodki *štajerskega deželnega zaklada* 4.637.578 gld., njihovi zastanki 3.356.978 gld., mej temi iznesek 2.232.032 gld. kot povračila iz zemljiško-odveznega zaklada, troški 4.555.947 gld. in njihovi zastanki 542.280 gld.

Koroški deželni zbor se bo letos posvetoval o jako važnih predlogah, mej temi tudi o ustanovitvi lastne deželne prisilne delavnice, opustitvi erarnih mitnic, o zakonu glede pobiranja deželnih doklad od žganih pijač za daljšo vrsto let itd.

Vnanje države.

Vatikanski listi objavljajo že napovedano okrožnico *papeža Leona XIII.* z dne 25. julija škofom, duhovnikom in narodu armenskemu. V njej čestita sv. Oče Armencem, da so se povrnili v naročje katoliške cerkve, ter jim priporoča slovo.

Baron ni veroval svojim očem, kajti malo trenutkov poprej bila je paseka še popolnoma prazna. Približal se je brzim korakom možu in spoznal mesta grobarja kopajočega pridno grob.

„Alan!“ zaklical je baron. „Kaj delaš tu? Govôri!“

Minilo je nekaj trenutkov.

„Alan, stavec, kaj delaš?“ prašal je admiral vnovič.

A nočni delavec ni odgovoril in nadaljeval je svoje delo.

Baron Jehan bil je res iz najsrčnejših mož in dokazal je to v svojem življenji sto in stokrat, a zdaj očutil je brzo kurjo polt in prašal je še enkrat z negotovim glasom: „Povej vendar: Komu koplješ ta grob?“

A grobar ostal je nem. Golo, v svitu mesečnem lesketajoče se teme bilo je sklonjeno nad grobom in roka njegova je pridno izmetavala lopato gline za lopato.

Admiral premagal je s silo svoj strah in radeveden pahnil krepko starega grobarja na stran. Prekopienil se je čez kup izmetane zemlje niti ne ozrši se.

Cankov je sporočil svojim *somišljenikom v Bolgariji*, naj nikar ne obravnavajo z vlađnimi zastopniki, marveč naj mirno počakajo, kakov izid bodo imela sedaj vršča se diplomatska pogajanja. Neverjetno pa je, kar se trdi z ruske strani, da bodeta v slučaju konference v bolgarskem vprašanji poklicana od veselih kot zaupna moža Cankov in Karavelov.

Ko se bo mudil *ruski* car ob nabrežji Črnega morja, pozdravila ga bo poleg perzijskega šaha tudi deputacija turškega sultana. — Postopanje Italije nasproti Franciji je vzbudilo v ruskih vlađnih krogih veliko nevoljo. Rusija je bajè poslala francoski vladi svet, naj ostane kolikor mogoče mirna; petrograjskim državnikom je mnogo na tem ležeče, da si Francija ohrani za vse slučaje proste roke.

Turški krogi trdijo, da je postala *Nemčija* omahljiva gledé *Bolgarije*, kajti cesar Viljem se nagiba bolj k Rusiji, Bismarck pa k Avstriji. V Carjigradu ne verujejo, da bo mogla Nemčija vspešno posredovati mej Avstrijo in Rusijo.

Zadnji izgredi *nemških* socijaldemokratov v Berlinu so jasno dokazali, da se močna narodna gibanja ne morejo na dolgo časa zadušiti z izjemnimi postavami. To prepričanje se vedno bolj širi mej nemškimi vlađnimi krogi sedaj, ko je padel Puttkamer. Naslednik njegov, minister Herrfurth, deluje na to, da se predugači ta zakon. Temu bi se neki tudi ne protivil kancler ter bi bila taki predlogi zagotovljena ogromna večina v državnem zboru. Podaljšana izjemna postava preteče leta 1889; zaradi tega se bo moral državní zbor pečati s to zadevo že v prihodnjem zimskem zasedanji.

Francoski mornarični minister je v ponedeljek v pristanišči v Hyèresu nadzoroval oboroženi oddelek, broječ 21 ladij. — Listi poročajo, da bo Freycinet v kratkem zopet odpotoval v Verdun. — Boulanger je poslal svojim volilcem v treh departementih zahvalno okrožnico, v koji ljuto napada vlado, republikance in ustavo.

Kakor znano, odpovedala je *italijanska* vlada misijonskim šolam svojo podporo. „Osservatore Romano“ piše tem povodom: „Riforma“ je raztrosila vest, da je vlada zahtevala od misijonskih šol, naj sprejmó kraljevo pokroviteljstvo. To je laž. Zahtevalo se je samó, naj postanejo te učilnice odvisne od ministerstva zunanjih zadev. Kraljevo osebo so vpeljeli v to zadevo prostozidarji zaradi tega, da bi izzvali grajo zoper misijone mej narodom. To ni pošteno, toda laž in obrekovanje je najnavadnejše sredstvo prostozidarsko.

Kot novi *turški* finančni minister se imenuje Ghalib paša, ker tega portfelja ni hotel sprejeti Riza paša. — Albanski generalni gubernator Tahir paša je odstavljen ter na njegovo mesto imenovan Babri paša. — Ministerski svet je sklenil, da se ustanovi v Carjigradu kmetijska banka, ki bo imela v provincijah svoje podružnice. Dotični načrt se je predložil že sultanu v potrjenje.

Irska poslanca J. G. Redmonda in W. Redmonda, kakor tudi vrednika listu „Wexford Poopole“ Walsha so predvčerajšnjim odvedli v zapor na podlagi prisilne postave.

Poročali smo že, da se opazuje v *Rumuniji* v zadnjem časi živahna agitacija zoper vladajočo hišo. Glasilo te stranke izšlo je minólo nedeljo prvi pot na svetlo. Ta številka zahteva, naj se presodi ustava ter z nova voli kralj po narodovi volji.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 24. avgusta. Na svojem potovanji po Dolenjskem sem s štajerske strani zavil proti Bučki. Pot od Zidanega Mosta preko Selnice do Studenca je bila jako prijazna. Ob desni in levi sem videl sadno drevje bogato obloženo s sočnim sadjem; veje se kar šibé pod pezo zlatečih se jabolk in temnomodrih češpelj. Po železnici se je peljal

Zdaj stoprv opazil je Lo Christ ondu stoječ nagrobni kamen z napisom:

„Tu počiva v Gospodu
visokorodni in mogočni gospod
Jehan de Ker-Lan
baron de Lo Christ
bivši pomorski admiral
našega najmilostnejšega
gospoda in kralja.“

Jedva je prečital, zablestela mu je pred očmi svetla senca, in baron spoznal je v njej zasolzeno lice svoje davno umrle ljubljene hčere. Čul je še tih vzdih, in prikazen izginila je v nočni temoti.

Admiral je obledel. Pospešil je korak in ozrl se ni prej nego na drugem konci paseke. Grobarja s svetilnico ni bilo več ondu. Dolge sence drevs raztezale so se mirno po paseki in mesčev srp dvigal se je.

Strašna prikazen sledila je Jehanu de Ker-Lan do gradu. Tu pa so blesk lučij, pogled na bogato mizo, dišava jedil in zlahtnih vin brzo odgnali spomin na neprijetni sen.

Zopet vesel vsedel se je k mizi.

(Konec prih.)

proti Krškemu cel roj ženstva z Goriškega, ki dohaja skoro vsako leto na Dolenjsko pripravljat pri-nelo, t. j. olupljene in na solnem sušene češplje. Dolenjci ob Savi in Krki dobodo za sadje tudi letos lepe denarje. Saj jih pa tudi potrebujejo; kajti vinstvo, njih glavni pešezni vir, letos še troškov za delo ne bo povrnilo. Od Studenca proti Bučki leži prostrana vinska gora, ki rodi ob srednje-ugodnih letinah na tisoče veder dobre vinske kaplje. Letošnjo jesen ne bo trgave. Toča koncea meseca junija je vse uničila. Skoro uro dolgo sem se peljal po sredi omenjene vinske gore ter videl zgolj prazno trtje. Škoda je neizmerno velika. Pridelek je uničen ne le za to leto, ampak tudi za več let naprej; kajti trte so grozovito poabljene in prst poplavljena. Upajmo, da bo pomožna akcija, ki se je v tej zadevi sprožila, vsaj nekoliko utešila nepopisno bēdo.

Vinogradniki imajo svoje vinograde tudi krog svojih zemljišč, in te imenujejo *zemljake*. Tem je toča do zdaj prizanesla. Če bi se bilo strupeno ledeno zrnje spravilo še nad zemljake, onda ne bi trebalo jeseni pritrđiti na viski posodi niti enega obroča.

Zdaj naj poročam kaj bolj veselega. Letošnje leto se sme imenovati leto jubilejev. Toliko da so se polegli valovi radostnega svetovnega gibanja, ki ga je po širnem svetu sprožila petdesetletnica papeževa, začel se je vzlasti avstrijsko-ogerski svet pripravljati, da dostojnim načinom oslavi spomin štiridesetletnega vladanja svojega premilega vladarja cesarja Frana Josipa I. In tudi petindvajsetletnica mašništva, ki jo je praznoval naš premilostni knezoškof Jakob, vzbudila je radostni, svečani odmev v srcih Njegovi višjepastirski skrbi izročeni vernikov.

Dan na dan beremo v naših časopisih navdušeno pisana poročila o veselih pojavih patrijotičnega čuta, ki ga po širni Sloveniji razplamtuje spomin na cesarjev jubilej. Mesto tekmuje z mestom, vas z vasjo, društvo z društvom, da bi dostojnim načinom izjavilo zvestobo svojo, udanost in ljubezen do svojega cesarskega jubilanta. Tudi prijazna Bučka ni hotela zaostati v tej zadevi za drugimi kraji. Ali s čim bi mogla vredno stopiti v vrsto slaviteljev in slaviteljic? Ne more se ponašati ne z mnogobrojnim prebivalstvom, niti z bogastvom. V svojem okrilji nima ne svetnih gospôsk, ne kacic društev. Biva pa tu verno, dobro, marljivo ljudstvo. Da ima le modrega, prijaznega, sočutnega voditelja, in pokaže ti plemenitost svojega darežljivega srca pri vsaki priliki. In tak mož v resnici načeluje župniji bučenski in sicer v osebi preč. g. župnika Naceta Kutnarja. Ta za vse vzvišeno vneti gospod prav dobro pozná vrline svojih župljanov. Poln odločnosti in vendar nasprotnik vsakoršnih prenapetosti, našel je v svojem vzvišenem poslovanji ono pot, po kateri se podložnim sploh odpirajo srca. Čuditi se je, kako je mogel gosp. župnik v malo letih toliko storiti za olepšanje in krasoto svoje župnijske cerkve. Ko stopiš v hram božji, obsije te blišč nebeške svetlobe, ki ti žari nasproti z bogato pozlačenega velikega altarja. To delo je stalo čez 1200 gold. Enako žarita v zlatem blesku stranska altarja, ki sta povse prenovljena. Vse to delo je izvršil v občo zsdovoljnost podobar g. Poglajen.

Po stenah zagledaš nov križev pot, plastično delo iz znane tvrdke Benzigerjeve v Einsiedelnu. Okvirje kipom je jako lično, okusno in solidno naredil iz trdega lesa domači umetniški mizar gosp. Rižnar. Istotako so nove klopi iz trdega lesa jako priporočljivo delo Rižnarjevo. Okna ob cerkvenih stenah so vsa lepo okrožena, in ona pri velikem altarji z barvanim steklom zaprta.

Ne bom dalje našteval druge cerkvene oprave, s katero je g. župnik pred kratkim časom obogatil župnijsko cerkev, n. pr. prelepih svečnikov, drazega neba, veličastnih banderov, raznih altarnih prtov, blazinic in družega orodja, preidem temveč na predmet, ki je prav za prav dal povod temu dopisu.

Že pred leti se je slišal semtertje med bučenskimi župljani skromen glas, da bi se v cerkvenem zvoniku poleg dosedanjih treh, ne ravno majhnih zvonov lepo prilegal še četrti, večji od sedanjega najtežjega. Ta tiha želja je prišla tudi g. župniku na uho in v srce. Čakal je le ugodne prilike, da se ta želja vresniči. In taka prilika je prišla letos kakor nalašč. Sto let je minolo, kar bučenska župnija obstoji; ta dogodek je že sam ob sebi imeniten dovolj, da se spodobno proslavlja. Poleg stoletnice župnijskega obstoja praznuje se letos petdesetletnica papeževa, štiridesetletnica cesarjeva in pet-

indvajsetletnica knezoškofova. Ali ne bi se dali spominiti teh čveterih dogodov združiti v harmonijo štirih bronastih oznanjevalcev? Tako je premišljeval gosp. župnik ter delal na to, da se ta ideja obistini. O priliki razodene svoj načrt župljanom. Vse mu pritrjuje, vse je zadovoljno. Zvon je bil naročen, in od 1. avgusta t. l. razširja svoj mogočni, doneči glas s zvonika lin daleč okrog. Tehta 33 stotov in 46 funtov. Poje v glasu c, in vsi štirje izlivajo svoje mile glasove v es-mol akordu. Vsa duhovnja je bila na nogah, ko so orjaka v veličastnem sprevodu, katerega so se vdeležili prečast. gg. župniki iz sosednjih župnij, spremljali v njegov dom.

5. avgusta se je potem slovesno praznovala stoletnica župnijskega obstoja na Bučki. Velečast. g. dr. J. Sterbenec, dekan leskovski, imel je pri tej priliki veliko sv. mašo in izbornu pridigo.

Ob straneh zaljšajo zvon vlti kipi papeža Leona XIII., cesarja Franca Jožefa I. in škofa Jakoba.

Ob pasu nosi ta-le napis:

„Ko zlatomašnika slavil je svet Leona,
Ko leto štirideseto dičila je krona,
Frančiška Jožefa nam cara;
Ko škof naš Jakob je doživel petdeset,
In v mašništvu že petindvajset let,
Stoletnico obhajala je svojo fara.“

Napis ob robu pa slóve:

„V dogodeb teh spomin,
Zapel je zvon z višin.“

Št. 1771, vtil Albert Samassa, v Ljubljani 1888.“

Ljubko se dviga prijazni grič bučenske župnije v severo-zahodu od šentjernejske ravani; ponosno diči mu vrh prelepa cerkev sv. Matije; ž njenega zvonika pa oznanjuje mogočni bron v krepkem, čistem glasu slavo božjo, dejanjsko vernost in nemahljiv patrijotizem vrlega prebivalstva daleč okrog proti slovenskim sosedom, proti zeleni Štajerski in pisani Hrvatski. K.

Z Vač 28. avgusta. V dan 27. svečana umrl je nenadoma č. g. župnik, Janez Bučnar. Toda nemila smrt ni imela zadosti s to žrtvijo; malo dni pozneje, 17. sušca, pobrala je g. kapelana, Josipa Poklukarja. Od sedaj oskrbuje župnijo č. g. Josip Zelnik, kateri vestno izpolnjuje svojo težko nalogo in se ne boji nikakega truda. —

V dan 21. t. m. došel je iz Šturij na Vače želno pričakovani gospod župnik Martin Poč. Pod Vačami pričakoval je č. g. župnika občinski zastop in šolska mladina pod nadučiteljevim vodstvom, ki je bil olepšavo trga skoraj sam oskrbel.

Novodošlega g. župnika predstavil je g. Tomažič.

Ko se je občinski zastop poklonil novodošlemu, podala je župniku hčerka g. Janeza Grileca, tukajšnjega trgovca, v imenu šolske mladine lep šopek. Od tod je šel č. g. župnik peš do cerkve, kjer je podelil sv. blagoslov; malo da ne cela župnija bila je zbrana pri sprejemu.

V dan 26. t. m. bila je inštalacija, pri kateri je bilo veliko č. g. duhovnov prisotnih. Propovedoval je prav izvrstno č. g. Tomažič.

Popoludne dobil je č. g. župnik telegram od g. župnikov, katerih župnije mejijo ali so vsaj v bližini šturske. Gotovo najlepši dokaz, kako je bil priljubljen v svojej prejšnji župniji in v celej okolici! — Bog mu daj doživeti mej nami mnoga leta! —

Dnevne novice.

(Deželnim glavarjem) imenovan je, kakor se nam brzojavno poroča z Dunaja, gosp. dr. Josip Poklukar. Čestitamo.

(Cesarjeva slavnost.) Iz Rožnedoline pri Celji se nam piše: V ponedeljek (27. t. m.) vršila se je pri nas javna poskušnja iz krščanskega nauka, po kateri so preč. g. dekan K. Gajšek najpridnejšim šolarjem delili lepih šol. daril; danes (dne 28. t. m.) priredil je pa krajni šolski svet učencem tukajšnje ljudske šole v proslavo 40letnice slavnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. primeren šolski praznik. V ta namen bila je ob 8. uri v praznično opravljeni farni cerkvi sv. Martina slovesna božja služba. Potem se je zbrala šolska mladina s krajnim šol. svetom vred v šoli, katera je bila zunaj in znotraj lepo ovenčana. Tam se je vsem razložil pomen tega praznika, potem se je zapela cesarska pesem in je sledilo še več deklamacij in pesmi. Na to podala se je mladina na plano pred cerkvijo, kjer je dobila malo južinico ter se je razveseljevala s primernimi igrami, katere so nadzoro-

vali udje kraj. šol. sveta in domači dijaki. Z navdušenim trikratnim „živio“ na svetlega cesarja razšla se je mladina, katerej ta lepi praznik ne bo izginil iz spomina.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Deželnega sodišča svetnik g. Dragotin Pleško in podpredsednik kupčijske zbornice g. Mihael Pakič sta darovala naši šolski družbi čez polstotino raznih knjig z namenom, da se razdelé mej ukaželjno mladino. — Notarski substitut g. Aleksander Hudovernik je v družbi celjskih narodnjakov in dveh tržaških rodoljubkinj, in pozneje v družbi slovenskih akademikov nabral 14 gld. 45 kr. Pri ljudski veselici v Radovljici dne 19. avgusta pa je pri tomboli daroval več nakupljenih tablic z vsprejetim pogojem, da če kdo na-nje dobi tombolo, mora polovico izročiti za našo šolsko družbo. Neki gospici je sreča naklonila edino tombolo v znesku 20 gld. in zato je polovico izročila družbi. Tako je omenjeni gospod poslal v društvene svrhe svoto 24 gld. 45 kr. — „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani je družbi pristopila kot ustanovnica z vsoto 10 gld. — Gledé na vse te vesele slučaje pristavljamo: Bog daj obilo posnemalcev!

(Obrtne in trgovske zadruge v Vipavi.) V ponedeljek, dne 27. t. m., imeli so trgovci in obrtniki vipavskega sodnega okraja shod, na katerem so se pogovarjali o zadrukah. Shoda se je vdeležil in ga vodil odposlanec trgovske in obrtniške zbornice za Kranjsko, deželni odbornik g. ces. svetnik Ivan Murnik, ki je v ta namen prišel v Vipavo, da razjasni tamkajšnjim trgovskim in obrtniškim krogom pomen zadrug, kar je tudi rečeni gospod izvrstno izvršil, in da ž njimi ustanovi zadruge za sodni okraj vipavski. Vsi vdeleženci, katerih je bilo zelo mnogo, sklenili so ustanoviti četiri zadruge, in sicer: 1. za rokodelske obrte, 2. za trgovce, 3. za mlinarje in žagarje in 4. za gostilničarje in mesarje. Vsekakor je upati, da bode deželna vlada ta sklep potrdila, in potem je le še potreba, da si omenjene zadruge sestavijo pravila. Vse to se bode lahko doseglo, ker jim v tem pomaga in tako rekoč ide na roko trgovska in obrtniška zbornica, ki vselej verno zastopa koristi trgovskih in obrtniških krogov na Kranjskem. Vipavske zadruge so prve v postojinskem okrajnem oblastvu in mi le želimo, da bi vrle Vipavce posnemali tudi drugi okraj, saj je vsa notranjska stran zelo zavedna in bo znala poštovati koristi, katere imata od zadrug trgovski in obrtniški stan. Vipavski shod nam je priča, da se bode vipavsko navdušenje širilo i dalje in blagodejno vnelo rojake za take naprave. Vsa vipavska stran pa je tudi pokazala, kako rada sprejema take obiske, in ako omenimo, da je prebivalstvo vse storilo, da pokaže svojo hvaležnost, da se je šolska mladina z zastavami poklonila odposlancu trgovske zbornice in da mu je zvečer požarno društvo napravilo bakljado, potlej bodemo pač razumeli, s kakim zanimanjem in navdušenjem je vsa vipavska dolina pozdravila snovanje prvih svojih obrtnih in trgovskih zadrug. Blagodejna zloga naj nas krepi v delu in v društvu!

(S Krškega) se nam javlja: Za nedeljsko slavnost, katero priredi „Slovensko pevsko društvo“ v proslavo 40letnega vladanja cesarja Frana Josipa I., delajo se velikanske priprave. Oder za 300 pevcev je že gotov. Za one vdeležitelje (pevce), ki pridejo že v petek ali soboto na Krško, je preskrbljeno stanovanje in prenočišče. Pevci slovenski in slovenske pevkinje, vdeležite se v obilnem številu te redke slovesnosti! Isto tako naj se tudi drugi slovenski rodoljubi vdeležé v obilnem številu te svečanosti!

(Osepnice) hudo razsajajo v vaški župniji nad Litijo. V neki vasi bolna je vsa rodovina: oče, mati in otroci, vseh skupaj 8 oseb.

(Pri volitvah volilnih mož) zmagali so prvokrat v Roču v Istri Hrvatje proti Talijanom. Živeli!

(Tatje) so vlomili po noči od ponedeljka na torek v krčmo na Dolenjem Rožniku ter pobrali več jedil. Ko so hoteli obiskati tudi sođe v kleti, preplašila jih je dekla.

(Naučno ministerstvo) naročilo je posebni komisiji, da temeljito predela vsa v državni zalogi izšla berila za ljudske in meščanske šole.

(Duhovnih vaj) vdeležuje se okoli 60 gg. duhovnikov.

(Nesreča na lovu.) V nedeljo zvečer proti 8. uri šel je g. dr. Josip Kočevar, mestni zdravnik v Celji, z lovecem Škoficem proti Žaleci lovit jarebice. Škofic je šel večkrat pred zdravnikom. Pri Lavi sproži se nagloma dr. Kočevarja puška in strel zadene lovca v hrbet, da se je mrtev zgrudil na tla.

Zdravnik se je silno prestrašil ter se šel sam naznanit naravnost k predsedniku okrožnega sodišča.

(Iz Hrenovic) se nam poroča, da je včeraj zjutraj dvajsetletna dekla Fr. Šabec skočila v vodnjak ter si žalostno končala življenje. Kakor ljudje govoré, sanjarila je deklica že več časa o samoumoru. Nesrečnica bila je sirota brez roditeljev.

(Odbor „Slovenskega pevskega“ društva) prosi vse poverjenike in pevce, sodelujoče pri slavnosti v Krškem, naj vzamejo seboj doposlane jim note, sicer bi jih manjkalo pri koncertu; tudi pevskih znamenj naj ne pozabijo doma. Ker bode skupna pevskava vaja prepotrebna, prosijo se vsi poverjeniki društva, kakor tudi posamezni peveci in pevke, naj skrbé za to, da pridejo že predpoludnem na Krško. Pevci iz Ormoža in Ptuja odpeljejo se v soboto zvečer in sicer z lokalnim vlakom do Celja; tam se združijo v čitalnici s celjskimi pevci in vdeležitelji slavnosti ter se odpeljejo s poštnim vlakom ob 1/2. uri zjutraj naprej. Ker je letošnja pevskava slavnost posvečena v proslavo 40letnega vladanja Nj. veličanstva, želeli je mnogobrojne, vsestranske vdeležbe, posebno pa od strani izvršujočih članov „Slovenskega pevskega društva“. Za znižano vožnjo je potrebna razven legitimacije, katera se dobi pri odboru, tudi sprejemnica; pri razpošiljanju legitimacij tistim, kateri se bodo za-nje oglasili, priložile se bodo tudi nekatere sprejemnice, ako bi bil kdo svojo že izgubil.

(Imenovanje.) Finančno vodstvo za Štajersko imenovalo je finančna koncipista Petra Marinkoviča in Jakoba Wagnerja davčnima nadzornikoma.

Raznoterosti.

— No v d a v e k priporoča slovaški list „Nova Vlast“ ogerski vladi. Piše med drugim: Evo svéta ogerski vladi, kako naj pride do denarja. Ne more se tajiti, da se oblast vlade razteza na vse, kar se nahaja med deželnimi mejami. Vsled tega ima ogerska vlada pravico, disponovati sè zrakom, ki ga prebivalci v sé dihajo. Ta „ugodnost“ je po našem mnenju mnogo denarja vredna za podložnike in zato bi moral vsakdo, ki to ugodnost uživa, plačati na račun „zračnega davka“ določeno svoto. Edison je pripravljen, da sestavi za kontrolo aerometer, ki bi se postavil na švabskem ali gelirskem brdu poleg Pešte in ki bi finančnemu ministru točno kazal množino porabljenega zraka. Potom „pavšalizovanja“ se zračni davek lahko razdeli na posamezne občine, in ker imajo Slovaki dobra pljuča, morali bi dvojno plačati. Kdor bi ne hotel plačati, moral bi se uničiti, ker bi se izseljevanje moralo zabraniti.

— Vjela se je! Žena: „Prosim Te, ne bavi se vedno s pijanim črevljarjem. Ta je potepuh!“ Mož: „Ni mogoče!“ Žena: „Prosim Te, jaz to dobro vem, saj je iz moje vasi doma, in tam so vsi ljudje nič vredni!“

— Previdnost ne škoduje! „Kakó to, da ste dali svojemu blagsajniku hčer za ženo?“ — „No, veste, mislim sem si, ako jo kedaj popiha, imel bo vsaj moj otrok kaj od tega!“

— Dobljena stava. Sodnik: „Sodišče Vas je obsodilo na tri leta težke ječe!“ — Zatoženec: „To se bo pa moja stara tegotila. Stavila je, da jih dobim pet, jaz pa da tri leta. Hura!“

— Če človek slabo sliši. Grof Moany je nekdanj povabil k obedu gospoda, ki je slabo slišal. Sedel je pri mizi poleg grofa; slednji jako priljuden mož, ga je prašal: „Kakó se počuti Vaša žena?“ Gost mu je odgovoril: „Gospod, Vi ste jako prijazni. To je staro zlo, ki me zelo muči ter se ga ne morem odkrižati. Ne pomaga mi nič, nego potrpežljivost.“ Cela družba se je smejala; mož je menil svoj slab sluh.

— Napredek. Star mož je metal z voza v šolsko klet premog. Otroci so stali krog njega ter ga opazovali pri delu. Tu je rekel starec: „Vam otrokom se pa sedaj res dobro godi; ko sem hodil jaz v šolo, učitelj še ni kuril s premogom.“ „Kaj pa je imel učitelj, da Vas ni zeblo?“ poprašal ga je radoveden dečko. „Leskovko“, glasil se je odgovor.

— V gledišči. „Zakaj se pa jokate, saj ta prizor ni ravno takó ganljiv?“ — „Oprostite, pretakam britke solze samó zaradi svoje — vstopnine.“

Telegrami.

Dunaj, 28. avgusta. „N. Fr. Pr.“ poroča se iz Sofije, da bo v kratkem Srbija priznala kneza Ferdinanda.

Pariz, 29. avgusta. Neki človek imenom Garier je s samokresom streljal v nemškem poslaništvu na načelnika poročevalni pisarni, Tournouera, ne da bi ga zadel. Takoj so ga prijeli; izgovarja se, da je uničen vsled vojske l. 1870. Pravijo, da se mu meša.

Pariz, 28. avgusta. General Boulanger odpeljal se je včeraj zvečer na Švedsko.

Poziv!

Bratje „Sokolci“! Dan praznovanja petindvajsetletnice se bliža vedno bolj. Nadejati se nam je mnogo sobratov slovanskih. Naše društvo svetilo se je vedno na zunaj in bili smo kot izvrstni telovadci na glas. Treba je pokazati tudi sedaj, da zaslužimo to priznanje ter da pokažemo, da se je društvo v teku tega časa razvilo in ne opešalo. Odbor zmatra kot svojo dolžnost, opominjati še jedenkrat vse sobrate, da pridejo redno k prostim vajam, ki so vsak ponedeljek, sredo in soboto v telovadnici II. mestne ljudske šole na Cojzovem grabnu. Ne spite, ker gre nam, da rešimo čast svojo! **ÓDBOR.**

Umrli so:

24. avgusta. Avgust Wagner, agentov sin, 6½ leta, Turjaški trg št. 1, davica. — Albina Gražar, kondukerjeva hči, 14 let, se je v starem gledišču obesila. — Ana Palovec, poštnega sluge hči, 8 dni, Križevniške ulice št. 8, Ieterus malignus.

25. avgusta. Zora Šorn, zavarovalnega uradnika hči, 5½ leta, Poljanski nasip št. 26, jetika. — Ana Riechter, gostija, 60 let, Florijanske ulice št. 31, jetika. — Franciška Mottler, šivilja, 18 let, Kravja dolina št. 1, jetika. — Amalija Blaž, paznikova hči, 2½ leta, Kapitelške ulice št. 13, davica.

26. avgusta. Ana Zarnik, gostija, 54 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus.

27. avgusta. Fran Slovša, zasebnik, 88 let, Poljanska cesta št. 41, Marasmus.

V bolnišnici:

21. avgusta. Anton Mlakar, gostič, 63 let, Cirrhosis hepatis.

23. avgusta. Marija Žabjak, gostija, 83 let, Marasmus.

24. avgusta. Janez Mislej, delavec, 48 let, jetika.

26. avgusta. Fran Kastelic, posestnik, 40 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		trakomera v mm	toplmera po Celsiusu			
28.	7. u. zjut.	737.5	14.8	sl. zap.	del. jasno	
	2. u. pop.	736.8	24.4	sl. vzh.	"	0.0
	9. u. zveč.	736.8	17.8	"	jasno	

Srednja temperatura 19.0°C., za 1.5° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 65 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	82 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 " 60 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 60 "
Akcije avstr.-ogerske banke	872 " — "
Kreditne akcije	312 " 90 "
London	123 " 25 "
Francoski napoleond.	9 " 76 "
Cesarski cekini	5 " 86 "
Nemške marke	60 " 20 "

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. avgusta.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	5	85	Špeh povojen, kgr.	—	70
Rež,	4	39	Surovo maslo,	—	90
Jecmen,	3	90	Jajce, jedno	—	2
Oves,	2	60	Mleko, liter	—	8
Ajda,	4	55	Goveje meso, kgr.	—	56
Proso,	4	22	Telečje	—	44
Koruza,	5	85	Svinjsko	—	54
Krompir,	2	50	Koštrunovo	—	32
Leča,	13	—	Pišanec	—	35
Grah,	13	—	Golob	—	14
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	2	50
Maslo, kgr.	1	—	Slama,	2	14
Mast,	—	74	Drva trda, 4 mtr.	6	40
Špeh svež,	—	64	" mehka,	4	15

Na prodaj ste cenó in pod ugodnimi pogoji na trnovskem pristanišču v Ljubljani

hiši št. 8 in 10

s sadnim in zelenjavnim vrtom, njivo in travnikom. Hiši ste posebno ugodni za tovarniška ali vsakovrstna podjetja.

Natančneje poizvé se pri posestnici. (2)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priloga prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje. (3)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS-A

Ljubljana,
Turjaški trg št. 7,

priloga se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (70)

Cenilniki gratis in franko.

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in popolno pozamenterijo, to je s čopli in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza, tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,
Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpologo. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priloga kot špeciialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Tujci.

27. avgusta.

Pri **Mattcu**: I. Winsky s Hrvaškega, — Steiner, Mandl, Reinhart, trgovci, z Dunaja. — Skanj, uradnik, s Hrvaškega. — A. Costi, Pevitz, zasebni ice, i Trsta.

Pri **Stonu**: Sigmund Drab. potovalec, z Dunaja. — Katol Auerhahn, častnik, s Češkega. — Elsner, častniški namestnik, iz Trsta. — Hemm, pristav, iz Nemčije. — Sieber, trgovec, z Dunaja. — Pontesegger, potovalka, iz Gradea. — Jos. Hradecky, odvetnik, iz Prage. — Dr. Turk, zdravnik, s hčerjo, iz Trsta. — A. Koroši, trgovec, iz Gradea. — E. pl. Mayer z Doljenjega Avstrijskega. — Rabba, Marinek, Abeles iz Trsta. — B. Dekleva, duhovnik, iz Berama.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatiže Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo.

Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozorjé na to starodavno ter prekorično iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrška **SEGUIN** Bourdeaux (Francija)

Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh tekarnah in prodajalnicah dišav. (5)

Odlikovan v Trstu 1882

s srebrno svetinjo.

AVGUST DRELSE,

tovarnar peči iz prstenih izdelkov, v Ljubljani.

Izdelovanje in zaloga najraznovrstnejših peči najnovejše sestave

belih in barvenih iz ognjesigurnega gradiva, elegantno in cenó.

Zaloga kemijskih aparatov z najtršim osteklenjem, kojega se ne primejo kisline.

Izvršuje naročila na cevi, nadstavce za dimnike z vetrnjakom, na stavbene okraske, rebra za cerkvene oboke, ognjesigurne opeke in vse v stroko prstenege blaga spadajoče predmete. (3)

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoiške Tiskarne“ v Ljubljani.